

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 110

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 februarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 543 din 10 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2–3
Decizia nr. 544 din 10 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. n) și q) și ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi	4–7
Decizia nr. 545 din 10 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă	7–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
172. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru proiectarea parcajelor, indicativ NP 24-2022”	11
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
70. — Ordin pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval	12–15
ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI	
1. — Hotărâre privind aprobarea cuantumului taxei pentru examenul/interviul de atribuire a calității de consultant fiscal sau de consultant fiscal asistent în anul 2023.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 543**

din 10 noiembrie 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Milo Oronzo în Dosarul nr. 283/193/2019 al Judecătoria Botoșani. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.191D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, în ceea ce îl privește pe autorul excepției de neconstituționalitate, dovada de îndeplinire a procedurii de citare a fost returnată cu mențiunea „*destinatar mutat*”. Întrucât acesta nu a comunicat nicio altă adresă pentru comunicarea actelor de procedură, devine incidentă ipoteza art. 172 din Codul de procedură civilă, care reglementează obligațiile părții în cazul schimbării locului citării în cursul procesului, în sensul că schimbarea locului citării unei părți trebuie adusă la cunoștința instanței, precum și părții adverse, iar sancțiunea care intervine în cazul în care partea omite să facă o atare încunoștințare este aceea că procedura de citare se va considera legal îndeplinită la vechiul loc de citare. Totodată, magistratul-asistent precizează că pentru autorul excepției Milo Oronzo, cetățean italian, în vederea asigurării dreptului la apărare, a fost desemnată doamna Maria-Magdalena Ionescu, în calitate de traducător autorizat de limba italiană, prezentă în fața Curții la acest termen de judecată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 559 din 14 septembrie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 24 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 283/193/2019, **Judecătoria Botoșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Milo Oronzo într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției, în contradictoriu cu Inspectoratul de Poliție al Județului Botoșani.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că art. 78 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 înfrânge flagrant prezumția de nevinovăție, întrucât testarea pentru depistarea alcoolului, după trecerea unei perioade de timp, nu are relevanță reală asupra

momentului producerii accidentului. Arată că din coroborarea cu art. 79 al aceluiași act normativ, care prevede că termenul legal de declarare a unui accident fără victime este de 24 de ore, reiese că îi este încălcat și dreptul la viață privată, apreciind că nu pot fi instituite restricții atât timp cât drepturile sale nu aduc atingere drepturilor celorlalte persoane. Mai mult, autorul excepției susține că prin această prezumție îi sunt încălcate dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, întrucât legea nu îi permite să demonstreze cu mijloacele de probă corespunzătoare starea sa reală, și anume că la momentul accidentului nu consumase alcool. Concluzionând, susține că legislația internă nu poate fi interpretată și aplicată „*per a contrario*” dispozițiilor Curții Europene a Drepturilor Omului.

7. **Judecătoria Botoșani** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 417 din 15 aprilie 2010, prin care s-a statuat în sensul conformității reglementării criticate cu Legea fundamentală.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 78 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „(1) *Conducătorului de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai, instructorului auto atestat care se află în procesul de instruire practică a unei persoane pentru obținerea permisului de conducere, precum și examinatorului autorității competente în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere sau pentru oricare dintre categoriile ori subcategoriile acestuia, implicați într-un accident de circulație, le este interzis consumul de alcool sau de substanțe ori produse stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora după producerea evenimentului și până la testarea concentrației alcoolului în aerul expirat sau recoltarea probelor biologice.*

(2) *În situația în care nu sunt respectate dispozițiile alin. (1), se consideră că rezultatele testului sau ale analizei probelor biologice recoltate reflectă starea conducătorului, a instructorului auto sau a examinatorului respectiv în momentul producerii accidentului.*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, și celor ale art. 26 referitoare la viața intimă, familială și privată. Se invocă, de asemenea, contrarietatea reglementării criticate cu dispozițiile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora „Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 78 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind Decizia nr. 417 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 25 mai 2010, Decizia nr. 372 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 16 mai 2012, Decizia nr. 577 din 9 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1152 din 27 noiembrie 2020, și Decizia nr. 559 din 14 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 22 iunie 2022, decizii prin care s-a constatat că soluția legislativă criticată este constituțională.

14. Astfel, prin Decizia nr. 559 din 14 septembrie 2021, precitată, paragrafele 16—18, Curtea a reținut că prevederile art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 instituie pentru conducătorul de autovehicul sau tramvai, instructorul auto atestat care se află în procesul de instruire practică a unei persoane pentru obținerea permisului de conducere, precum și pentru examinatorul autorității competente în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere sau pentru oricare dintre categoriile ori subcategoriile acestuia, implicați într-un accident de circulație, interdicția consumului de alcool sau de substanțe ori produse stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora după producerea evenimentului și până la testarea concentrației alcoolului în aerul expirat sau recoltarea probelor biologice. Sancțiunea nerespectării acestei dispoziții legale este prevăzută de alin. (2) al art. 78, care instituie prezumția că rezultatele testului sau ale analizei probelor biologice recoltate reflectă starea conducătorului, a instructorului auto sau a examinatorului respectiv în momentul producerii accidentului. Este evident că instituirea unei astfel de prezumții se întemeiază pe importanța și semnificația obligației stabilite în art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, legiuitorul apreciind că este absolut necesar să interzică orice consum de alcool sau substanțe cu efecte similare după producerea unui accident de circulație, în vederea stabilirii în condiții de maximă operativitate și cu exactitate a condițiilor producerii accidentului, respectiv a stării conducătorului auto la acel moment. Prevederile criticate

sunt menite să sancționeze o conduită contrară legii, în considerarea scopului ordonanței de urgență, respectiv asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private.

15. Referindu-se la regimul probelor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, în Hotărârea din 7 octombrie 1988, pronunțată în Cauza *Salabiaku împotriva Franței*, că prezumția de nevinovăție nu este una absolută, de vreme ce în orice sistem de drept sunt operate prezumții de drept sau de fapt, iar Convenția nu le interzice în principiu, atât timp cât statele respectă anumite limite și nu încalcă drepturile apărării. În cauză, conducătorul auto este avertizat cu privire la consecințele faptei interzise de legiuitor, acesta trebuind să cunoască dispozițiile legale care interzic consumul de alcool, substanțe ori produse stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora după producerea accidentului rutier și până la testarea concentrației alcoolului în aerul expirat sau recoltarea probelor biologice, precum și prezumția care operează în cazul nerespectării acestora. Absența unei astfel de interdicții ar determina, de altfel, dificultăți în stabilirea cu exactitate a stării conducătorului auto la momentul producerii accidentului, or, determinarea cât mai exactă a acestei stări este deopotrivă în interesul apărării, al organului constatator și, în esență, al respectării principiului aflării adevărului.

16. Curtea Constituțională a subliniat, totodată, faptul că textul de lege criticat instituie o interdicție în domeniul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, pentru a asigura respectarea regulilor privind circulația pe drumurile publice, și a constatat că normele criticate sunt redactate cu suficientă precizie și claritate, de natură să permită destinatarilor să își conformeze conduita și să înțeleagă consecințele ce decurg din nerespectarea normelor prescise.

17. În ceea ce privește susținerile autorului excepției referitoare la încălcarea prezumției de nevinovăție, precum și a dreptului la viață privată, prin Decizia nr. 577 din 9 iulie 2020, precitată, paragrafele 17 și 18, Curtea a subliniat că textul de lege criticat nu instituie o „pedeapsă” în sensul art. 23 din Constituție, ci instituie o interdicție în domeniul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, pentru a asigura respectarea regulilor privind circulația pe drumurile publice. Curtea a constatat, totodată, că prin conținutul reglementării lor, prevederile de lege criticate nu cuprind norme contrare dispozițiilor constituționale ale art. 26 alin. (1) privind dreptul la viață intimă, familială și privată.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Milo Oronzo în Dosarul nr. 283/193/2019 al Judecătoriei Botoșani și constată că dispozițiile art. 78 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Botoșani și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 544

din 10 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. n) și q) și ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. n) și q) și ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, excepție ridicată de Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica — S.A. (*S.P.E.E.H. Hidroelectrica* — S.A.) din București, în Dosarul nr. 470/103/2019 al Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.212D/2019.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Laura Câmpureanu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 3.409D/2019, nr. 3.461D/2019 și nr. 44D/2020, care au un obiect identic al excepției de neconstituționalitate, ridicată de aceeași autoare — Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica — S.A. (*S.P.E.E.H. Hidroelectrica S.A.*) din București, în dosarele nr. 825/117/2019, nr. 475/101/2019 și nr. 537/107/2019 ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal efectuat în dosarele Curții Constituționale mai sus menționate, răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Laura Câmpureanu, cu împuternicire avocațială depusă la dosare. Lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.212D/2019, nr. 3.409D/2019, nr. 3.461D/2019 și nr. 44D/2020, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Avocatul prezent și reprezentantul Ministerului Public, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.409D/2019, nr. 3.461D/2019 și nr. 44D/2020 la Dosarul nr. 2.212D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul doamnei avocat, care solicită admiterea excepției de

neconstituționalitate. În acest sens, aceasta susține că dispozițiile criticate din Legea nr. 94/1992 sunt neconstituționale, în măsura în care se interpretează că noțiunile de „legalitate” și „regularitate” a unei operațiuni, în sensul acesteia de act juridic, includ și o componentă de oportunitate economică, o astfel de interpretare neputând fi permisă, din punctul său de vedere. Învederează că prin Constituție sunt garantate accesul liber la o activitate economică, libera inițiativă și libertatea comerțului, iar consecința juridică imediată și directă a libertății economice este tocmai libertatea de a contracta, consacrată de altfel și de Codul civil. Cu alte cuvinte, statul are obligația să asigure libertatea economică și a comerțului, dar și componenta acesteia de libertate de a contracta. Subliniază că, într-adevăr, această libertate nu este una absolută, ea permite limitări, însă acestea trebuie să fie nediscriminatorii, justificate de un interes general și proporționale cu scopul care le-a determinat. Apreciază, astfel, că dispozițiile criticate din Legea nr. 94/1992 sunt neconstituționale, în măsura în care se consideră că oportunitatea economică de a încheia, de a determina conținutul și de a executa o operațiune, în sensul acesteia de act juridic, ar fi circumscrisă noțiunilor de „regularitate” și „legalitate” a unei operațiuni. Susține că nu poate fi permis ca această oportunitate economică să atragă măsuri de stabilire și de recuperare a unui presupus prejudiciu cauzat de această pretinsă inoportunitate, și nu de legalitate și regularitate. O astfel de interpretare, în accepțiunea sa, ar permite Curții de Conturi să intervină în sensul de a modifica acte juridice încheiate între entități publice sau private, pe de o parte, și, pe de altă parte, să dispună măsuri și sancțiuni cu privire la acestea. În concluzie, apreciază că interpretarea despre care s-a făcut vorbire ar determina o limitare neconstituțională a libertății economice și este neconstituțională, în măsura în care dispozițiile de lege criticate s-ar interpreta în sensul că oportunitatea sau, mai bine zis, inoportunitatea economică a unei operațiuni se circumscrie noțiunilor de „regularitate” și „legalitate” a acelei operațiuni.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca fiind inadmisibilă, întrucât criticile formulate vizează interpretarea noțiunilor de „regularitate” și „legalitate” din cuprinsul art. 2 lit. n) și q) și al art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992, aspecte ce aparțin competenței instanței de fond. Pe fondul excepției, apreciază criticile de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 792 din 23 noiembrie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 10 iulie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 470/103/2019, prin Sentința civilă nr. 7.467 din 5 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 825/117/2019, prin Sentința civilă nr. 8.651 din 12 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 475/101/2019, și prin Sentința civilă nr. 7.497 din 6 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 537/107/2019, **Tribunalul**

Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. n) și q) și ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica — S.A. (S.P.E.E.H. Hidroelectrica — S.A.) din București, în cauze având ca obiect litigii cu Curtea de Conturi.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că dispozițiile art. 2 lit. n) și q) din Legea nr. 94/1992 pot conduce la o limitare neconstituțională a libertății economice, în ipoteza în care s-ar interpreta că noțiunile de „legalitate” sau „regularitate” a unei operațiuni includ și oportunitatea economică de a încheia, de a determina conținutul și de a executa această operațiune. Cu alte cuvinte, aceste texte din Legea nr. 94/1992 sunt neconstituționale în ipoteza în care se consideră că inoportunitatea economică a unei operațiuni poate cauza nelegalitatea sau iregularitatea acesteia.

10. De asemenea, susține că art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 este neconstituțional, în măsura în care se interpretează în sensul că pot fi dispuse măsuri de stabilire a întinderii și recuperare a unui prejudiciu cauzat de inoportunitatea economică a unei operațiuni, iar nu de legalitatea sau regularitatea acesteia. Consideră că o astfel de interpretare este neconstituțională, întrucât îi oferă dreptul Curții de Conturi, ca exponent al puterii publice, să intervină în actele juridice dintre două entități publice sau private și să dispună măsuri administrative sau sancțiuni în legătură cu aceste acte juridice, chiar dacă actele juridice s-au încheiat și executat în limitele impuse de lege, de ordinea publică și de bunele moravuri, conform dispozițiilor art. 1.969 din Codul civil.

11. Susține, astfel, că o atare interpretare reprezintă o ingerință neconstituțională în libertatea economică, întrucât se aplică în mod discriminatoriu entităților publice sau de drept privat enumerate în art. 23 și 24 din Legea nr. 94/1992, iar nu tuturor subiecților de drept; nu este justificată de un interes public, atât timp cât operațiunea respectă cerințele legale; și nu este proporțională cu scopul Curții de Conturi, astfel cum rezultă din art. 140 din Constituție, din Legea nr. 94/1992 și din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități.

12. **Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.212D/2019, apreciază că prevederile art. 2 lit. n) și q) și cele ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 sunt constituționale. Instanța susține că dreptul autorității publice, în speță Curtea de Conturi, de a stabili întinderea prejudiciului și dispunerea măsurilor pentru recuperarea acestuia în sarcina conducerii entității auditate nu încalcă accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă, dreptul la proprietate privată și nici libertatea economică, iar restrângerea drepturilor reclamantei este proporțională cu situația care a determinat această măsură.

13. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal**, în dosarele Curții Constituționale nr. 3.409D/2019, nr. 3.461D/2019 și nr. 44D/2020, apreciază că dispozițiile art. 2 lit. n) și q) și ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 sunt constituționale. Instanța susține că dreptul autorității publice, în speță, Curtea de Conturi, de a stabili întinderea prejudiciului și dispunerea măsurilor pentru recuperarea acestuia în sarcina conducerii entității auditate nu

încalcă accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă, dreptul la proprietate privată și nici libertatea economică, iar restrângerea drepturilor autoarei excepției de neconstituționalitate este proporțională cu situația care a determinat această măsură. Instanța susține, de asemenea, că dispozițiile legale care reglementează competența și atribuțiile Curții de Conturi, prin auditorii săi, permit aceste controale, nefiind afectată activitatea economică a reclamantei și nici posibilitatea acesteia de a negocia, în limitele legii, aspectele în baza cărora își desfășoară activitatea.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile avocatei prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 2 lit. n) și q) și ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 3 aprilie 2014, care au următorul cuprins:

— Art. 2: „*În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: [...]*

n) legalitate — caracteristica unei operațiuni de a respecta toate prevederile legale care îi sunt aplicabile, în vigoare la data efectuării acesteia; [...]

q) regularitate — caracteristica unei operațiuni de a respecta sub toate aspectele ansamblul principiilor și regulilor procedurale și metodologice care sunt aplicabile categoriei de operațiuni din care face parte; [...]”;

— Art. 33 alin. (3): „*În situațiile în care se constată existența unor abateri de la legalitate și regularitate, care au determinat producerea unor prejudicii, se comunică conducerii entității publice auditate această stare de fapt. Stabilirea întinderii prejudiciului și dispunerea măsurilor pentru recuperarea acestuia devin obligație a conducerii entității auditate.*”

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale ale art. 45 — *Libertatea economică*, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și ale art. 135 alin. (2) lit. a), potrivit cărora „*Statul trebuie să asigure: libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție*”.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea acesteia formulează criticile de neconstituționalitate din perspectiva unei posibile interpretări și aplicări a textelor de lege criticate, contrară dispozițiilor Legii fundamentale. Așa fiind, aceasta solicită Curții Constituționale să pronunțe o decizie prin care să statueze că interpretarea constituțională a art. 2 lit. n) și q) din Legea nr. 94/1992 este aceea că oportunitatea economică nu reprezintă o componentă a legalității [art. 2 lit. n) din Legea nr. 94/1992] sau regularității [art. 2 lit. q) din Legea nr. 94/1992] unei operațiuni, fiind, astfel,

exceptată de la controlul Curții de Conturi. De asemenea, învederează că interpretarea constituțională a art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 este în sensul că nu pot fi dispuse măsuri de stabilire a întinderii și de recuperare a unui prejudiciu pretins a fi cauzat de inoportunitatea economică a unei operațiuni, iar nu de nelegalitatea sau iregularitatea acesteia. Din această perspectivă, apreciază că sesizarea instanței de contencios constituțional reprezintă singura posibilitate de interpretare a celor trei texte din Legea nr. 94/1992 și de eliminare a posibilității de aplicare discreționară a unor măsuri administrative care restrâng drepturile fundamentale ale entităților supuse controlului Curții de Conturi.

20. În acest context, Curtea reține că, într-adevăr, instanța de contencios constituțional a statuat în jurisprudența sa constantă, de exemplu, Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 7 ianuarie 2014, Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, și Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, că este competentă să sancționeze neconstituționalitatea unei interpretări pe care un text de lege a primit-o în practică, de vreme ce „deturnarea reglementărilor legale de la scopul lor legitim, printr-o sistematică interpretare și aplicare eronată a acestora de către instanțele judecătorești sau de către celelalte subiecte chemate să aplice dispozițiile de lege, poate determina neconstituționalitatea acelei reglementări”. Curtea a statuat că are „competența de a elimina viciul de neconstituționalitate astfel creat, esențială în asemenea situații fiind asigurarea respectării drepturilor și libertăților persoanelor, precum și a supremației Constituției”. Cu toate acestea, Curtea a sancționat neconstituționalitatea unui text într-o anumită interpretare dată de instanțele judecătorești, în contextul în care a constat că există o practică judiciară cvasiunanimă și de durată — aparținând inclusiv Înaltei Curți de Casație și Justiție —, care a dat textului valențe neconstituționale. În condițiile în care acest criteriu nu a fost îndeplinit, Curtea Constituțională a apreciat că se pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești, excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect fiind inadmisibilă.

21. Plecând de la aceste premise, prin Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, Curtea a statuat că este unica autoritate jurisdicțională ce are competența de a interpreta Constituția, iar în privința normelor supuse controlului de constituționalitate interpretarea este realizată de instanțele judecătorești, conform art. 126 alin. (1) din Constituție. Prin urmare, pentru determinarea conținutului normativ al normei supuse controlului de constituționalitate, Curtea trebuie să țină seama de modul în care aceasta este interpretată în practica judiciară. Interpretarea legilor este operațiunea rațională, indispensabilă în procesul aplicării și respectării acestora, având ca scop clarificarea înțelesului normelor juridice sau a câmpului lor de aplicare, iar, în procesul de soluționare a cauzelor cu care au fost investite, această operațiune este realizată de instanțele judecătorești, în mod necesar, prin recurgerea la metodele interpretative. Interpretarea astfel realizată indică instanței constituționale înțelesul normei juridice supuse controlului de constituționalitate, obiectivizându-i și circumscriindu-i conținutul normativ. În vederea atingerii acestei finalități, interpretarea dată normelor juridice trebuie să fie una general acceptată, aceasta putându-se realiza fie prin pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor hotărâri prealabile sau în soluționarea unor recursuri în interesul legii, fie printr-o practică judiciară constantă. Or, în cauza de față, Curtea constată că în privința

modului de interpretare a normelor juridice supuse controlului de constituționalitate nu au fost pronunțate nici hotărâri prealabile și nici hotărâri în soluționarea unor recursuri în interesul legii, care să contravină dispozițiilor Legii fundamentale.

22. În acest context, faptul că, în practică, unele instanțe judecătorești interpretează, în mod izolat, dispozițiile legale în sensul criticat de autoarea excepției și pe această bază factuală se solicită Curții Constituționale pronunțarea unei decizii nu relevă decât o chestiune de interpretare și aplicare a legii, care poate fi remediată prin recurgerea la controlul judiciar sau prin pronunțarea unui recurs în interesul legii. Controlul de constituționalitate vizează conținutul normativ al normei juridice, astfel cum acesta este stabilit printr-o interpretare generală și continuă la nivelul instanțelor judecătorești, neputând fi efectuat asupra conținutului normei juridice rezultat din interpretările izolate ale unor instanțe judecătorești. Prin urmare, controlul de constituționalitate poate viza norma astfel cum aceasta este interpretată, în mod continuu, printr-o practică judiciară constantă, prin hotărâri prealabile și prin hotărâri pronunțate în recursuri în interesul legii, atunci când acestea contravin dispozițiilor Legii fundamentale.

23. Însă competența Curții Constituționale este, de asemenea, angajată atunci când există o practică judiciară divergentă și continuă, fără a fi izolată, în care una dintre interpretările date normei în cauză este contrară exigențelor Constituției. Cu alte cuvinte, criteriul fundamental pentru determinarea competenței Curții Constituționale de a exercita controlul de constituționalitate asupra unei interpretări a normei juridice este caracterul continuu al acestei interpretări, respectiv persistența sa în timp, în cadrul practicii judiciare, așadar, existența unei practici judiciare care să releve un anumit grad de acceptare la nivelul instanțelor. De aceea, Curtea a constat că este abilitată să intervină atunci când este sesizată cu privire la existența unei practici unitare/neunitare de interpretare și aplicare a legii de natură a încălca exigențele Constituției, iar interpretările izolate, vădit eronate, nu pot face obiectul controlului de constituționalitate, ci al controlului judecătoresc.

24. Așadar, Curtea nu are competența de a elimina, pe calea controlului de constituționalitate, din conținutul normativ al unei reglementări o anumită interpretare izolată și vădit eronată a acestuia, legislația în vigoare oferind alte remedii procesuale ce au ca scop interpretarea unitară a normelor juridice. A accepta un punct de vedere contrar ar echivala cu încălcarea competenței instanțelor judecătorești, iar procedând într-o asemenea manieră Curtea și-ar aroga competențe specifice acestora, transformându-se din instanță constituțională în una de control judiciar (a se vedea Decizia nr. 289 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 12 august 2020).

25. Prin urmare, prin prisma celor mai sus menționate, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. n) și q) și ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

26. Distinct de cele mai sus precizate, Curtea reține că dispozițiile art. 2 lit. n) și ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 203 din 7 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 23 iunie 2016, și Decizia nr. 792 din 23 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 11 martie 2022, decizii prin care Curtea a constat că aceste prevederi de lege sunt constituționale.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. n) și q) și ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, excepție ridicată de Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica — S.A. (S.P.E.E.H. Hidroelectrica — S.A.) din București, în Dosarul nr. 470/103/2019 al Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și în dosarele nr. 825/117/2019, nr. 475/101/2019 și nr. 537/107/2019 ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 545

din 10 noiembrie 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 511 alin. (1) pct. 8
din Codul de procedură civilă**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Aquavas — S.A., cu sediul în județul Vaslui, în Dosarul nr. 953/1/2019/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.854D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.870D/2019, care are un obiect identic al excepției de neconstituționalitate, ridicată de Englmeier Johann în Dosarul nr. 3.880/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției de neconstituționalitate, Englmeier Johann, a depus la dosar un înscris prin care solicită judecarea cauzei în lipsă.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.854D/2019 și nr. 2.870D/2019, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.870D/2019 la Dosarul nr. 2.854D/2019, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 823 din 9 decembrie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 18 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 953/1/2019/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Aquavas — S.A. într-o cauză având ca obiect achiziții publice.

9. Prin Încheierea din 2 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.880/2/2019, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Englmeier Johann cu prilejul soluționării unei cereri de revizuire formulate de acesta împotriva Deciziei civile nr. 1.487 A din 22 mai 2019, pronunțată de Tribunalul București — Secția a III-a civilă, într-o cauză având ca obiect succesiune.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia susțin, în esență, că pentru exercitarea căii de atac a revizuirii este necesară cunoașterea motivelor hotărârii judecătorești atacate pentru a stabili dacă există o încălcare a autorității de lucru judecat la nivel de considerente, astfel încât termenul de exercitare a revizuirii nu poate fi stabilit în raport cu data rămânerii definitive a hotărârii atacate, ci în raport cu data comunicării acestei hotărâri. Apreciază, astfel, că, reglementând un termen de exercitare a căii de atac extraordinare a revizuirii, care curge de la pronunțarea hotărârii, sunt încălcate cerințele de claritate ale normei juridice, având în vedere că dispozițiile art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă nu sunt corelate cu cele ale art. 430 alin. (1) și (2) din același act normativ, care consacră autoritatea de lucru judecat.

11. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal,** în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.854D/2019, apreciază că reglementarea criticată din Codul de procedură civilă nu contravine dispozițiilor constituționale invocate, întrucât condiționarea valorificării unui drept de exercitarea sa în interiorul unui termen procedural nu reprezintă o negare sau o restrângere a accesului liber la justiție ori a dreptului la apărare, ci are menirea de a asigura cadrul legal în vederea exercitării de către părțile interesate a dreptului de a se adresa instanței de judecată pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime. Instanța de judecată apreciază că instituirea unei anumite limitări, prin reglementarea unui termen de exercitare a cererii de revizuire, care curge de la rămânerea definitivă a hotărârii atacate, iar nu de la comunicarea acesteia, nu este de natură să afecteze dreptul părții de a se adresa justiției și nici dreptul la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, reprezintă o garanție a asigurării dreptului la soluționarea cauzei cu celeritate și într-un termen rezonabil, având în vedere specificul căii extraordinare de atac a revizuirii. Chiar în situația în care partea interesată s-a aflat într-o imposibilitate obiectivă de a lua cunoștință de existența unui caz de revizuire și de a promova calea de atac extraordinară în termenul prevăzut de lege, această situație nu este tranșată prin intermediul examinării conformității textului de lege cu Constituția, existând alt remediu procedural pus la dispoziția părții interesate, respectiv cererea de repunere în termenul de exercitare a cererii de revizuire. Prin urmare, textul de lege criticat, referitor la calcularea termenului de formulare a cererii de revizuire începând cu data rămânerii definitive a ultimei hotărâri, nu este contrar dispozițiilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, care atașează autoritatea de lucru judecat atât dispozitivului, cât și considerentelor hotărârii judecătorești, concursul dintre prevederile art. 511 alin. (1) pct. 8 și cele ale art. 430 din Codul de procedură civilă urmând să fie examinat prin intermediul mecanismelor prevăzute de Codul de procedură civilă.

12. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie,** în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.870D/2019, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța reține, pe de o parte, că instituirea unor termene procesuale servește unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților, astfel că nu poate avea semnificația unei restrângeri nepermise a accesului la justiție. Pe de altă parte, încălcarea autorității de lucru judecat prin pronunțarea a două hotărâri potrivnice nu poate să rezulte decât din măsurile dispuse prin dispozitivul hotărârilor, astfel că exercitarea revizuirii pentru acest motiv este posibilă chiar în condițiile în care nu sunt cunoscute încă motivele pe care s-a întemeiat hotărârea pretins potrivnică. Împrejurarea că normele legale procedurale recunosc autoritatea de lucru judecat și considerentelor unei hotărâri nu este de natură să conducă la o altă concluzie în condițiile în care un astfel de efect nu funcționează decât în ceea ce privește acele considerente care sprijină dispozitivul, iar acestea nu pot fi decât în concordanță cu dispozitivul. Instanța învederează, totodată, că jurisprudența Curții Constituționale este constantă în sensul celor arătate anterior, astfel cum rezultă, de exemplu, din Decizia nr. 524 din 5 iulie 2016 sau Decizia nr. 743 din 22 noiembrie 2018.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, potrivit căroră „(1) *Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti: [...] 8. în cazul prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8, de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri.*” Curtea reține că art. 509 alin. (1) pct. 8, la care face referire textul de lege criticat, consacră posibilitatea revizuirii unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul dacă există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri.

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale ale art. 1 alin. (3) care consacră caracterul de stat de drept al statului român, ale art. 1 alin. (5) care consacră principiul legalității, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată, ale art. 53 alin. (2) referitoare la restrângerea exercițiului

unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și celor ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 8 din 14 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 27 mai 2020, Decizia nr. 495 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 20 octombrie 2020, Decizia nr. 536 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 21 octombrie 2020, Decizia nr. 351 din 3 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 6 decembrie 2021, Decizia nr. 366 din 3 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 22 iulie 2021, sau Decizia nr. 823 din 9 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 10 martie 2022, prin care Curtea a constatat că aceste dispoziții de lege sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

19. Prin deciziile mai sus menționate, Curtea a reținut că textul de lege criticat stabilește termenul în care poate fi introdusă o cerere de revizuire justificată de existența unor hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri. Acesta este de o lună de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri, în condițiile în care, potrivit art. 634 alin. (2) din Codul de procedură civilă, unele hotărâri devin definitive la data pronunțării (este vorba despre hotărârile date în recurs și cele pentru care legea nu prevede posibilitatea atacării lor cu apel sau cu recurs).

20. În acord cu jurisprudența sa în materie, Curtea a reținut că hotărârea atacată prin intermediul revizuirii — cale extraordinară de atac — nu este criticată în raport cu materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanța de judecată la data pronunțării. De aceea, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate. În acest context, Curtea a arătat că prin art. 511 din Codul de procedură civilă s-au instituit termene diferite pentru formularea revizuirii, în funcție de motivele pe care se întemeiază cererea, stabilind și momentul de la care acestea încep să curgă. Astfel, în ceea ce privește termenul de revizuire în cazul prevăzut la art. 511 alin. (1) pct. 8 cu trimitere la prevederile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, respectiv în cazul încălcării autorității de lucru judecat prin pronunțarea unei hotărâri contrare, termenul de revizuire este de o lună și se va socoti de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri.

21. Curtea a observat că, potrivit art. 634 din Codul de procedură civilă, sunt hotărâri definitive: 1. hotărârile care nu sunt supuse apelului și nici recursului; 2. hotărârile date în primă instanță, fără drept de apel, neatacate cu recurs; 3. hotărârile date în primă instanță, care nu au fost atacate cu apel; 4. hotărârile date în apel, fără drept de recurs, precum și cele neatacate cu recurs; 5. hotărârile date în recurs, chiar dacă prin acestea s-a soluționat fondul pricinii; 6. orice alte hotărâri care,

potrivit legii, nu mai pot fi atacate cu recurs. Aceste hotărâri devin definitive la data expirării termenului de exercitare a apelului ori recursului sau, după caz, la data pronunțării.

22. Curtea a reținut că, în ceea ce privește autoritatea de lucru judecat, art. 430 din Codul de procedură civilă stipulează că hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată. Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă. Hotărârea judecătorească prin care se ia o măsură provizorie nu are autoritate de lucru judecat asupra fondului, iar când hotărârea este supusă apelului sau recursului, autoritatea de lucru judecat este provizorie. Hotărârea atacată cu contestația în anulare sau revizuire își păstrează autoritatea de lucru judecat până ce va fi înlocuită cu o altă hotărâre.

23. Curtea a subliniat, de asemenea, că, potrivit art. 513 alin. (4) teza a doua din Codul de procedură civilă, efectul admiterii revizuirii îl constituie anularea celei din urmă hotărâri și trimiterea cauzei spre rejudecare atunci când s-a încălcat efectul pozitiv al autorității de lucru judecat. Revizuirea reprezintă o cale de atac extraordinară, de retractare, nedevolutivă. De aceea, în cadrul judecării acesteia nu este permisă și soluționarea fondului pricinii. În ipoteza în care constată existența motivului de revizuire prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8, instanța competentă să soluționeze cererea de revizuire nu examinează temeinicia hotărârii atacate și nu decide care dintre hotărârile în discuție este cea judicioasă, ci se rezumă la a anula ultima hotărâre cu privire la care constată că nesocotește autoritatea de lucru judecat a hotărârii anterioare. Pentru a decide astfel, instanța se pronunță asupra identității de părți, obiect și cauză în procesele soluționate prin hotărârile comparate, care indică încălcarea autorității de lucru judecat a celei mai întâi pronunțate. Or, în verificarea existenței triplei identități menționate, nu este necesar ca instanța care soluționează cererea de revizuire să analizeze considerentele pe care instanțele și-au fondat soluțiile pronunțate, ci soluția pronunțată și impusă prin dispozitivul hotărârilor. Art. 461 alin. (1) din Codul de procedură civilă clarifică obiectul asupra căruia poartă orice cale de atac, stabilind că partea din hotărâre împotriva căreia se îndreaptă aceasta este soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii.

24. Așadar, revizuirea, la fel ca orice altă cale de atac, indiferent de caracterul acesteia — ordinară sau extraordinară, de reformare sau de retractare, devolutivă sau nedevolutivă, se îndreaptă împotriva soluției cuprinse în dispozitivul hotărârii. Chiar dacă, în concepția actuală a Codului de procedură civilă, se bucură de autoritate de lucru judecat atât dispozitivul hotărârii, cât și considerentele pe care acesta se sprijină, după cum prevede art. 430 alin. (2) din acest act normativ, revizuirea întemeiată pe motivul nesocotirii autorității de lucru judecat nu poate viza decât soluția pronunțată, de vreme ce efectul admiterii cererii de revizuire este, așa cum s-a arătat mai sus, anularea ultimei hotărâri, în întregul ei, fără analiza eventualei contrarietăți existente între considerentele decisive ale hotărârilor în discuție. Este adevărat că art. 461 alin. (2) din Codul de procedură civilă reglementează și problema considerentelor, în sensul că, potrivit acestuia, calea de atac poate să vizeze anumite considerente ale hotărârii, și anume

cele prin care s-au dat dezlegări unor probleme de drept ce nu au legătură cu judecata acelui proces sau care sunt greșite ori cuprind constatări de fapt ce prejudiciază partea. Într-o asemenea situație, instanța, admitând calea de atac, va înlătura acele considerente și le va înlocui cu propriile considerente, menținând soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii atacate. Această ipoteză este valabilă însă numai în ceea ce privește căile de atac de reformare, întrucât necesită un control judiciar efectiv al hotărârii, iar nu și în ceea ce privește căile de atac de retractare, așa cum este revizuirea. Astfel, Curtea a observat că, în ceea ce privește considerentele decizorii, prin care a fost soluționată pe cale incidentală o chestiune litigioasă, acestea nu pot constitui motiv de revizuire a celei de-a doua hotărâri ca urmare a faptului că ar contraveni considerentelor decizorii cuprinse într-o altă hotărâre anterioară. Aceasta, deoarece o astfel de ipoteză este exclusă de existența unei alte căi procedurale puse la îndemâna părții interesate încă din timpul soluționării celui de-al doilea proces, și anume posibilitatea acesteia de a invoca excepția autorității de lucru judecat cu referire la soluția dată cu privire la aceeași chestiune litigioasă rezolvată pe cale incidentală într-o cauză precedentă. Prin urmare, în condiții de diligență procesuală, se poate preveni apariția unor considerente decizorii contradictorii, astfel încât să nu se mai pună problema unei eventuale revizuirii întemeiate pe un asemenea motiv.

25. În consecință, faptul că termenul de introducere a cererii de revizuire curge de la pronunțarea ultimei hotărâri nu împiedică accesul la justiție al părții și dreptul la apărare și nici nu contravine dispozițiilor art. 129 din Constituție referitoare la exercitarea căilor de atac, întrucât demonstrarea existenței motivului de revizuire prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă nu presupune cu necesitate cunoașterea considerentelor dezvoltate de instanța care a pronunțat ultima hotărâre, ci implică doar argumentarea

existenței identității de părți, obiect și cauză din cele două procese, lucru posibil și în lipsa motivării hotărârii a cărei revizuire se solicită.

26. În acest sens, Curtea a reținut că obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, instituirea unor termene procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților. Tot astfel, Curtea a statuat că, în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu a procedat astfel în scopul restrângerii accesului liber la justiție, ci exclusiv pentru a asigura cadrul legal în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21. Curtea a constatat că formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate, astfel că stabilirea momentului pronunțării ca început al termenului de introducere a revizuirii nu îngrădește accesul liber la justiție al revizuentului și nici dreptul său la un proces echitabil.

27. Concluzionând, Curtea a subliniat faptul că în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și ale art. 129, care statuează că „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, legiuitorul are prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv cu privire la condițiile de exercitare a căilor de atac.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Aquavas — S.A. cu sediul în județul Vaslui, în Dosarul nr. 953/1/2019/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, precum și de către Englmeier Johann în Dosarul nr. 3.880/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru proiectarea parcajelor, indicativ NP 24-2022”

În conformitate cu prevederile art. 10 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Regulamentul privind activitatea de reglementare în construcții și categoriile de cheltuieli aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2003, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 pct. 31) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 2 din 12.05.2022 al Comitetului tehnic de specialitate B — Siguranță în exploatare pentru construcții, Subcomitetul construcții civile, industriale și agricole, și Procesul-verbal de avizare nr. 23 din 23.11.2022 al Comitetului tehnic de coordonare generală al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, precum și faptul că reglementarea tehnică a fost adoptată cu respectarea procedurii de notificare prevăzute de Directiva (UE) 2015/1.535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 241 din 17.09.2015,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Normativ pentru proiectarea parcajelor, indicativ NP 24-2022”, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în 30 de zile de la data publicării.

Art. 3. — Prezentul ordin nu se aplică obiectivelor/proiectelor de investiții privind construcțiile pentru parcaje:

a) ale căror lucrări sunt în curs de execuție la data intrării în vigoare a prezentului ordin;

b) pentru ale căror proiecte tehnice/studii de fezabilitate/documentații de avizare a lucrărilor de intervenții au fost inițiate procedurile de achiziție publică până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, prin transmiterea spre publicare a anunțului de participare/emiterea invitației de participare, respectiv ale căror proiecte tehnice/studii de fezabilitate/documentații de avizare a lucrărilor de intervenții au fost recepționate de investitor/beneficiar ori au fost depuse spre aprobare/avizare;

c) ale căror proiecte tehnice sunt elaborate în baza studiilor de fezabilitate/documentațiilor de avizare a lucrărilor de intervenții menționate la lit. b);

d) ale căror proiecte tehnice/studii de fezabilitate/documentații de avizare a lucrărilor de intervenții necesită actualizare, în conformitate cu actele normative în vigoare, dacă

au fost elaborate și recepționate de investitor/beneficiar până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, ori sunt depuse spre reaprobare/reavizare;

e) pentru care a fost aprobată finanțarea.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 141/N/1997**) pentru aprobarea „Normativului pentru proiectarea, execuția, exploatarea și postutilizarea parcajelor etajate pentru autoturisme, Indicativ NP 24-1997”, publicat în Buletinul Construcțiilor nr. 14/1999 și în broșura Institutului de Proiectare, Cercetare și Tehnică de Calcul în Construcții, își încetează aplicabilitatea.

Art. 5. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, prevederile referitoare la parcajele de autoturisme cuprinse în Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 10/N/1993***) pentru aprobarea „Normativului pentru proiectarea parcajelor de autoturisme în localități urbane, Indicativ P 132-93”, își încetează aplicabilitatea.

(2) Prin excepție de la alin. (1), reglementările de ordin urbanistic, tematic și metodologic aplicabile la elaborarea studiilor și proiectelor privind amenajarea parcajelor de autovehicule în cadrul planurilor urbanistice și a studiilor de circulație, cuprinse în Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 10/N/1993, rămân în vigoare.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

București, 1 februarie 2023.
Nr. 172.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

**) Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 141/N/1997 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

***) Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 10/N/1993 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval

Având în vedere Hotărârea Consiliului de supraveghere din domeniul naval nr. 5 din 28.12.2022 de aprobare a Regulamentului privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval, în temeiul prevederilor art. 26 alin. (1) și art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale art. 66¹ alin. (19²) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pune în aplicare Regulamentul privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirițoiu

București, 17 ianuarie 2023.
Nr. 70.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentul regulament stabilește regimul de constatare a contravențiilor și aplicare a sancțiunilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *OG nr. 22/1999*.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 67¹ din OG nr. 22/1999 se constată și se sancționează de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval, care aplică, după caz, și prevederile art. 67² alin. (6) din OG nr. 22/1999.

Art. 2. — (1) Constatarea contravențiilor prevăzute de art. 67¹ lit. a)—c) din OG nr. 22/1999 și aplicarea sancțiunilor se fac de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval, prin decizie.

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 67¹ lit. d) din OG nr. 22/1999 și aplicarea sancțiunilor se fac prin proces-verbal, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul regulament, de către inspectorii de concurență abilitați cu puteri de inspecție prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.

Art. 3. — (1) În cazul faptelor susceptibile a constitui contravențiile prevăzute la art. 67¹ lit. a)—c) din OG nr. 22/1999, structura organizatorică constituită în scopul asigurării desfășurării activității Consiliului de supraveghere din domeniul naval, conform art. 66¹ alin. (16) din OG nr. 22/1999 și art. 8 alin. (5) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 30/2022, structură denumită în continuare *structură organizatorică*, va întocmi și

va înainta Consiliului de supraveghere din domeniul naval o notă care va cuprinde datele de identificare ale contravenientului, prezentarea situației de fapt și de drept constatate, propunerea de sancționare, precum și punctul de vedere al făptuitorului cu privire la fapta sa.

(2) Consiliul de supraveghere din domeniul naval va analiza cazul, iar în situația constatării săvârșirii uneia dintre faptele prevăzute la art. 67¹ lit. a)—c) din OG nr. 22/1999 se va pronunța prin decizie și va stabili cuantumul amenzii aplicate. Prin aceeași decizie, Consiliul de supraveghere din domeniul naval poate decide aplicarea prevederilor art. 67² alin. (6) din OG nr. 22/1999.

Art. 4. — (1) În situația aplicării art. 67² alin. (6) din OG nr. 22/1999, structura organizatorică va întocmi și va înainta Consiliului de supraveghere din domeniul naval o notă cuprinzând prezentarea situației de fapt și de drept, propunerea de aplicare a amenzilor cominatorii și punctul de vedere al făptuitorului cu privire la fapta sa.

(2) Consiliul de supraveghere din domeniul naval va analiza cazul prezentat în conformitate cu prevederile alin. (1), iar în situația constatării incidenței art. 67² alin. (6) din OG nr. 22/1999 se va pronunța prin decizie și va stabili cuantumul amenzilor cominatorii și data de la care acestea încep să curgă.

(3) La încetarea faptei care a condus la aplicarea amenzilor cominatorii sau în cazul în care fapta nu încetează, dar se apreciază că nu mai este necesară menținerea acestei măsuri, structura organizatorică va întocmi și va înainta Consiliului de supraveghere din domeniul naval o notă cuprinzând prezentarea situației de fapt și propunerea de încetare a aplicării amenzilor cominatorii.

(4) Consiliul de supraveghere din domeniul naval va analiza cazul prezentat în conformitate cu prevederile alin. (3) și va

emite o decizie prin care va constata încetarea aplicării amenzilor cominatorii și care va conține numărul de zile pentru care s-au aplicat amenzile cominatorii, cuantumul pe zi de întârziere, precum și cuantumul total al acestora.

Art. 5. — (1) Deciziile prin care se constată și se sancționează o contravenție conform prezentului regulament trebuie să cuprindă următoarele elemente: datele de identificare ale contravenientului, descrierea faptei contravenționale, indicarea dispoziției legale încălcate, criteriile de individualizare a sancțiunii, punctul de vedere al făptuitorului cu privire la fapta sa, amenda aplicată, amenzi cominatorii, dacă este cazul, și data de la care acestea încep să curgă, termenul și modalitatea de plată, termenul de contestare și instanța competentă să soluționeze contestația.

(2) Deciziile se semnează de membrii Consiliului de supraveghere din domeniul naval și ulterior sunt comunicate părților implicate, cu respectarea termenelor legale. Exemplarul care se comunică părților este semnat doar de președintele Consiliului de supraveghere din domeniul naval.

Art. 6. — Comunicarea deciziilor emise de Consiliul de supraveghere din domeniul naval prin care se constată și se sancționează o contravenție se face prin intermediul serviciilor de trimiteri poștale, prin fax sau prin e-mail, cu confirmare de primire, și, dacă acest lucru nu este posibil, prin afișarea deciziei, într-o formă ce nu conține informații confidențiale, la sediul/domiciliul contravenientului. În situația în care comunicarea deciziei se realizează prin afișare, se întocmește un proces-verbal de afișare semnat de cel puțin un martor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2 la prezentul regulament.

Art. 7. — Deciziile emise de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval se publică pe pagina web proprie. La publicare se va ține seama de interesele legitime ale părților în cauză. Deciziile vor fi publicate într-o formă care asigură protejarea secretelor de afaceri ale părților.

CAPITOLUL II

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de OG nr. 22/1999 de către inspectorii de concurență

Art. 8. — (1) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 671 lit. d) din OG nr. 22/1999 se fac prin proces-verbal întocmit de către personalul din cadrul structurii organizatorice, abilitat cu puteri de inspecție prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.

(2) Procesul-verbal va fi redactat cu respectarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare. Contravenției prevăzute la art. 671 lit. d) din OG nr. 22/1999 îi sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 5, 8, 28, 29, 32 și 34.

(3) Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de inspectorii de concurență și de reprezentantul legal al contravenientului și se înregistrează atât la sediul contravenientului, cât și în Registrul special de procese-verbale al Consiliului de supraveghere din domeniul naval. În momentul încheierii procesului-verbal, inspectorii de concurență sunt obligați să aducă la cunoștința contravenientului dreptul de a face obiecții cu privire la conținutul actului de constatare. Eventualele obiecții vor fi consemnate la rubrica „Alte mențiuni”, sub sancțiunea nulității procesului-verbal.

(4) În cazul în care contravenientul nu este de față, refuză sau nu poate să semneze, inspectorii de concurență vor face mențiuni despre aceste împrejurări, care trebuie să fie

confirmate de un martor. În lipsa unui martor, inspectorii de concurență vor preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia. Nu poate avea calitate de martor un alt inspector de concurență.

(6) Un exemplar al procesului-verbal se înmânează contravenientului, iar dacă acesta nu este prezent sau, deși este prezent, refuză ori nu poate să primească procesul-verbal, acesta i se va comunica în termen de cel mult două luni de la data încheierii acestuia.

(7) Comunicarea se face prin intermediul serviciilor de trimiteri poștale, cu confirmare de primire, respectiv prin e-mail, iar în cazul în care acest lucru nu este posibil, prin afișare la sediul/domiciliul contravenientului, în termen de cel mult două luni de la data aplicării sancțiunii. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal de afișare semnat de cel puțin un martor, potrivit modelului prevăzut la anexa nr. 2.

CAPITOLUL III

Modalitatea de plată a amenzilor și urmărirea executării

Art. 9. — (1) Procesele-verbale de constatare a contravențiilor prevăzute la art. 671 lit. d) din OG nr. 22/1999 și de aplicare a sancțiunilor în conformitate cu prevederile art. 68 alin. (1) din OG nr. 22/1999, întocmite de inspectorii de concurență cu puteri de inspecție, prin care se constată și se aplică sancțiuni pentru săvârșirea contravențiilor, neatacate în termenele prevăzute de OG nr. 22/1999 constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

(2) Deciziile Consiliului de supraveghere din domeniul naval prin care se constată contravențiile prevăzute la art. 671 lit. a)—c) din OG nr. 22/1999 și se aplică sancțiunile în conformitate cu prevederile art. 68 alin. (1) din OG nr. 22/1999 pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 10. — (1) Suma reprezentând cuantumul amenzii aplicate cu titlu de sancțiune pentru contravenția constatată prin decizie a Consiliului de supraveghere din domeniul naval se achită de contravenient prin numerar, ordin de plată sau prin mijloace de plată online, în conturile dedicate, la unitățile Trezoreriei Statului, către bugetul de stat, în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei.

(2) Suma reprezentând cuantumul amenzii aplicate cu titlu de sancțiune pentru contravenția constatată prin proces-verbal se achită de contravenient prin numerar sau ordin de plată, către bugetul de stat, în termen de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal.

(3) O copie a documentului care face dovada achitării amenzii se transmite prin poștă sau electronic, prin e-mail, Consiliului de supraveghere din domeniul naval, în termen de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal sau în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei, pentru a fi atașată dosarului cauzei. Pentru a verifica efectuarea plății, înscrisurile doveditoare trebuie să conțină: denumirea plătitorului, codul unic de identificare (CUI), numărul și data documentului de plată, contul în care a fost virată amenda, suma plătită, titlul de creanță în baza căruia a fost efectuată plata, respectiv numărul și data procesului-verbal/deciziei.

Art. 11. — (1) În caz de neprezentare a documentului prin care se face dovada achitării amenzii în termenele prevăzute la art. 10, structura organizatorică va transmite, de îndată, copia procesului-verbal sau a deciziei, după caz, organelor de specialitate ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală din raza teritorială unde are sediul/domiciliul fiscal contravenientul.

(2) În acele situații în care contravenientul a formulat acțiune în anulare împotriva deciziei prin care a fost aplicată sancțiunea

amenzii contravenționale, structura organizatorică va transmite, spre informare, la finalizarea procedurii judiciare, organelor de specialitate ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală copia hotărârii judecătorești definitive în cazul respingerii acțiunii contravenientului sau al reducerii cuantumului amenzii aplicate.

CAPITOLUL IV Căile de atac

Art. 12. — (1) Deciziile Consiliului de supraveghere din domeniul naval prin care se constată contravenții și se aplică sancțiuni potrivit prevederilor OG nr. 22/1999 pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(2) Instanța poate dispune, la cerere, suspendarea executării deciziei atacate, cu condiția plății unei cauțiuni stabilite conform prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la creanțele bugetare.

(3) Cererile de suspendare a executării actelor prin care se constată contravenții și se aplică sancțiuni în conformitate cu prevederile OG nr. 22/1999 se soluționează de Curtea de Apel București, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — Procesele-verbale prin care se constată contravenții și se aplică sancțiuni potrivit prevederilor OG nr. 22/1999 pot fi contestate la Judecătoria Sectorului 1 București, în termen de 15 zile de la comunicare.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 14. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 15. — Prezentul regulament va fi pus în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*ANEXA Nr. 1
la regulament*

Model de proces-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor

CONSILIUL DE SUPRAVEGHERE DIN DOMENIUL NAVAL

PROCES-VERBAL

Nr.

de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor

Încheiat în ziua de luna anul localitatea

Subsemnații,, având funcția de inspectori de concurență în cadrul Consiliului Concurenței, în calitate de agenți constatatori, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare OG nr. 22/1999), în urma inspecției inopinate efectuate în baza în ziua de/

(numărul ordinului de inspecție)

perioada, luna anul, ora, la din, cu număr de înmatriculare în registrul comerțului și cod unic de înregistrare, am constatat următoarele:

.....
.....
.....

Faptele de mai sus constituie contravenție potrivit prevederilor art. din OG nr. 22/1999. De săvârșirea acestor fapte se face vinovat(ă), reprezentat(ă) prin, având calitatea de, domiciliat(ă) în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, și legitimat(ă) cu B.I. (C.I.)/pașaport/alt document seria nr., eliberat(ă) de, la data de, CNP

Față de contravențiile constatate, în temeiul OG nr. 22/1999 și al Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aplică următoarele sancțiuni:

Contravenientul se amendează cu, conform art. din OG nr. 22/1999. Amenda se va achita în contul de amenzi deschis la trezoreria în a cărei rază teritorială se află sediul social al

Dovada plății se va prezenta Consiliului de supraveghere din domeniul naval în termen de 15 zile de la comunicarea/înmânarea prezentului proces-verbal. În cazul în care plata se face prin ordin de plată, acesta va fi certificat de trezoreria de care aparține plătitorul.

Alte mențiuni:

Contravenientului i s-a adus la cunoștință că are dreptul de a face obiecții cu privire la conținutul procesului-verbal.

Contravenientul a formulat următoarele obiecții:

.....
.....

Împotriva prezentului proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției se poate face plângere la Judecătoria Sectorului 1 București, în termen de 15 zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal.

În termen de 15 zile de la data înmânării sau a comunicării procesului-verbal, contravenientul poate achita voluntar amenda. Dacă în acest termen contravenientul nu face dovada plății voluntare a amenzii aplicate, procesul-verbal constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

O copie de pe prezentul proces-verbal de constatare și sancționare contravențională s-a înmănat astăzi reprezentantului contravenientului,/se va comunica contravenientului.

Mențiuni privind împrejurările în care s-a semnat procesul-verbal:

.....

Martor

Subsemnatul,, domiciliat în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, legitimat cu B.I. (C.I.) seria nr., eliberat(ă) de, CNP, confirm, ca martor, faptul că reprezentantul contravenientului nu s-a aflat de față la semnarea prezentului proces-verbal/a refuzat/nu a putut să semneze prezentul proces-verbal. Menționez că nu am calitatea de agent constatare.

Semnătură

Mențiuni privind lipsa semnăturii martorului

.....

Inspectori de concurență,

.....

(numele, prenumele și semnătura)

Contravenient,

.....

(numele, prenumele și semnătura)

ANEXA Nr. 2
la regulament

**Model de proces-verbal de afișare a deciziilor Consiliului de supraveghere din domeniul naval/
 a procesului-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor**

CONSILIUL DE SUPRAVEGHERE DIN DOMENIUL NAVAL

PROCES-VERBAL DE AFIȘARE
Nr. din data

Subsemnații,, inspectori de concurență în cadrul Consiliului Concurenței, în calitate de agenți constatare, în baza dispozițiilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, constatând că reprezentantul întreprinderii, cu nr. de înregistrare la registrul comerțului J...../CUI și cod fiscal, având sediul în, doamna/domnul, în calitate de administrator/director/membru al directoratului/persoană

(numele și prenumele)

împuternicită, având CNP, identificat(ă) cu B.I./C.I./pașaport seria nr., eliberat(ă) de..... la data de.....¹⁾, nu este prezent(ă) pentru a semna/este prezent(ă), dar refuză să semneze comunicarea Deciziei Consiliului de supraveghere din domeniul naval nr. din/Procesului-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor, am procedat la afișarea acesteia/acestui la intrarea în sediul principal/secundar al contravenientului din²⁾.

Procedura afișării s-a desfășurat în prezența martorului³⁾, doamna/domnul, având CNP, identificat(ă) cu B.I./C.I./pașaport seria nr., eliberat(ă) de, la data de

Inspectori de concurență,

.....

(numele, prenumele și semnătura)

Martor,

.....

(numele, prenumele și semnătura)

1) În cazul în care inspectorii de concurență nu au obținut datele de identificare ale reprezentantului, acestea nu vor fi menționate.

2) Adresa detaliată.

3) Procesul-verbal de afișare trebuie semnat de cel puțin un martor, în caz contrar fiind obligatoriu a se comunica prin poștă, cu confirmare de primire.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE**privind aprobarea cuantumului taxei pentru examenul/interviul de atribuire a calității de consultant fiscal sau de consultant fiscal asistent în anul 2023**

În baza prevederilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 37 alin. (1) lit. g) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2022,

luând în considerare că nivelul actual al taxei a fost stabilit și menținut încă din anul 2007, precum și rata ridicată a inflației înregistrată în anul 2022 și estimată de autoritățile competente și pentru anul 2023,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 31 ianuarie 2023, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — În anul 2023, cuantumului taxei pentru examenul de atribuire a calității de consultant fiscal sau de consultant fiscal asistent, precum și cuantumului taxei pentru interviu — în cazurile prevăzute de lege — sunt în valoare de 600 de lei.

Art. 2. — Plata taxei se poate face în contul Camerei Consultanților Fiscali (C.I.F. 18677087), deschis la Banca Transilvania, Sucursala Lipscani — IBAN RO36BTRL04101202D58602XX, precum și în numerar sau cu cardul la sediul Camerei Consultanților Fiscali

din municipiul București, str. Alexandru Constantinescu nr. 61, sectorul 1.

Art. 3. — Direcția de servicii pentru membri și Direcția de servicii interne vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Dan Manolescu

București, 31 ianuarie 2023.
Nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

